

PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

NOVEMBER – DECEMBER 2023

WILT U HET PAROCHIEBLAD BLIJVEN ONTVANGEN?

Vanaf januari 2024 stopt de Andreasparochie met de huis-aan-huis-bezorging van het parochieblad. Vanaf januari wordt het parochieblad digitaal verspreid via e-mailadressen. Heeft u geen e-mailadres of ontvangt u het parochieblad liever op papier? Dat kan. U kunt uw keuze aangeven op het invulstrookje hieronder.

Wilt u het parochieblad van de Andreas blijven ontvangen? Vul dan onderstaand strookje in en doe het in de bus van het parochiehuis, Palestinastraat 326. U kunt ook een e-mail sturen naar parochiesintandreas@home.nl.

Naam:

Adres:

Telefoon (niet verplicht):

Ik wil vanaf januari het parochieblad ontvangen en kies:

voor de digitale uitgave.
Ik ontvang het parochieblad vanaf januari op dit e-mailadres:

.....

voor de papieren uitgave.

Kies één kant. Die van de vrede

De paus zegt over het conflict tussen Israël en Gaza: "Kies één kant. Die van de vrede. Doe mee door bidden en vasten, door toewijding en boete". De Andreas sluit zich daarbij aan. Maar niet alleen door bidden en vasten. De Andreasparochie en de PKN-gemeente Parkstad hebben in een gezamenlijke actie elk een brief gestuurd naar Women Wage Peace en elk 100 euro gedoneerd aan de vrouwenbeweging. We hebben hen laten weten dat de parochie hun inzet voor vrede in het Nabije Oosten ziet en waardeert.

Organisaties als Women Wage Peace hebben het moeilijk op momenten dat haat en wederzijds onbegrip allesoverheersend worden. Maar juist dan zijn ze nodig, meer dan ooit. Met een brief en een donatie proberen wij hen een hart onder de riem te steken, want woorden zijn mooi en doen goed.

De parochie ontving een dankbrief voor onze steun. De brief van de parochie en het antwoord zijn te vinden op de website van de parochie.

*Women Wage Peace is een vredesbeweging in Israël, in 2014 opgericht en gedragen door vrouwen die op geweldloze wijze door middel van dialoog en samenwerking met Palestijnse vrouwenorganisaties streven naar vrede tussen Israël's en Palestina. Meer informatie, waaronder een verklaring van 15 oktober naar aanleiding van het huidige conflict, is te lezen op de website www.womenwagepeace.org.il.
Rob Pauls*

Women Wage Peace. De moeders van Israël en Palestina

De parochie heeft zoals u hierboven kunt lezen twee weken geleden een brief gestuurd naar Women Wage Peace in Israël en een geldbedrag gedoneerd om de beweging te steunen.

Maar waar staat deze organisatie voor? Wat betekent de naam? Voor het woord 'wage' is er geen Nederlandse vertaling. Je zou kunnen zeggen: 'Vrouwen brengen vrede'. Maar dat is te zwak uitgedrukt als je kijkt naar waar deze vrouwen voor staan. Vrede leiden of voeren komt dichterbij. Zoals je in het Engels ook zegt: to wage war/'oorlog voeren'.

Nieuwsgierig naar wat deze vrouwen beweegt, dacht ik na. De laatste jaren zien we dat steeds meer vrouwen het heft in handen nemen: de MeToo-beweging, de politiek waar je steeds meer vrouwelijke lijsttrekkers ziet, Greta Thunberg, een jonge vrouw die heel nadrukkelijk haar stem laat horen als we het hebben over de klimaatverandering, de bisschoppelijke synode in Rome waar voor het eerst vrouwen mochten meepraten – en meestemmen. Ik moest ook terug denken aan Leymah Gbowee, de vrouw die in 2003 in Liberia met haar vrouwenbeweging een einde maakte aan de tweede Liberiaanse oorlog. Ze gebruikte daartoe het sterkste wapen dat er is om een einde te maken aan, vooral door mannen gevoerde, oorlogen: een seksstaking. Ja, u leest het goed. De boodschap van de vrouwen was, we willen geen kinderen meer op de wereld zetten in deze wereld van geweld. En waarmee kun je de mannen het meest raken? Een seksstaking.

Ik ging op zoek op internet en kwam het volgende krachtige filmpje tegen: *The Prayer of the Mothers*, het gebed van de moeders. Hierin zingen Palestijnse en Israëliische vrouwen over vrede voor hen en hun kinderen. Ook de eerder genoemde Leymah Gbowee, zij kreeg in 2011 de Nobelprijs voor de Vrede, komt in het filmpje aan het woord. Leymah Gbowee spreekt de vrouwen van Women Wage Peace toe. De link naar het filmpje: https://youtu.be/YyFM-pWdqY?si=eEixJH9N3QM7Po_G.

Women Wage Peace (WWP) is een organisatie van moeders/vrouwen die voor hun kinderen/hun gezinnen strijden voor vrede door middel van dialoog, muziek, demonstraties.

Oorlogen moeten stoppen. Ik geloof in de kracht van de(ze) vrouwen. Alle vrouwen, vrouwen die kinderen op de wereld zetten en wat mij betreft dichterbij het Leven staan. Maar is dat eigenlijk niet wat iedereen wil: een goed leven voor onze kinderen, waar ook ter wereld, zonder oorlog, in Palestina, Israël, Rusland, Oekraïne, Jemen, Syrië, Soedan, de Democratische Republiek Congo...? Ik snap het niet meer.

De parochie heeft een brief naar WWP gestuurd om hen een hart onder de riem te steken en heeft een geldbedrag overgemaakt.

U kunt meer informatie over Women Wage Peace in Israël én Palestina vinden via deze link <https://www.womenwagepeace.org.il/en/>.

En als u toch op het internet bent: dit filmpje is een roep om vrede, One Day. Verdere toelichting is niet nodig:

https://youtu.be/XqvKDCP5-xE?si=9N_wxMw9omwliVck.

Marie-José Brounen vrouw, moeder, parochiaan

Communicanten 2024

Op maandag **13 november** is de eerste informatieavond voor ouders die hun kind de eerste heilige communie willen laten doen. De eerste activiteit voor de kinderen is daarna op vrijdag **1 december**. Zij gaan dan onder begeleiding adventskransen maken. Dat zal beginnen om 16.00 uur.

In de eucharistieviering op zondag **3 december** om 10.30 uur zullen deze kransen dan gezegend worden, waarna ze thuis een mooi plekje kunnen krijgen ter voorbereiding op het grote feest van Kerstmis.

Expositie Riet Peters

15 november 2023 t/m 16 januari 2024

De schilderijen van Riet Peters kenmerken zich door kleuren, vormen, ritmes en contrasten. Het doek en de verf zijn steeds de basis. Elk werk is een nieuw en intuïtief proces om met kleuren, vormen en technieken een compositie te maken. Riet schildert vooral met acryl op doek, maar gebruikt ook materialen als stof, zand, papier en foto's.

In de afgelopen jaren is haar werk verschillende keren tentoongesteld, onder meer bij Felix (Maastricht), Medtronic (Kerkrade), CBS (Heerlen) en Galerie 7tien49 (Nuth). Riet exposeert voor de tweede keer in de Andreaskerk.

Openingstijden: dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur. Voor groepjes kunt u een afspraak maken voor een andere tijd (tel.: 045 - 541 51 77).

Winter-adventsconcert

Vocalgroup Magan uit Mechelen

In 2019 gaf het koor Magan uit Mechelen zijn vierde winter-adventsconcert op rij in onze kerk. Door corona en het niet kunnen zingen in deze tijd hebben zij niet kunnen optreden. Maar dit jaar verwelkomen wij Magan weer met open armen. Het koor staat ook dit jaar weer garant voor een sfeervol en afwisselend winter-adventsprogramma met luisterrijke songs, composities en arrangementen, o.l.v. dirigent Jo Smeets.

Zondag **10 december** om 14.30 uur, Andreaskerk
Entree € 8,00 inclusief koffie/thee.

Zondag 10 december 2023

Na de viering van 10.30 uur en 's middags voor en na het kerstconcert is er een verkoop van kerstartikelen van de Wereldwinkel. Alles met 50% korting.

Handgemaakte artikelen uit Sierra Leone.
Leuke gastendoekjes met kerstmotieven.
Handdoeken en babycafes en vele andere spullen.

De opbrengst is voor de Andreasparochie.

Trio Vivente en Avec Plaisir

Op zondag 22 oktober gaven het ensemble Trio Vivente en zangkoor Avec Plaisir uit Vaals een concert in de Andreas. De bezoekers hebben genoten van een stijlvol en afwisselend optreden. Trio Vivente komt volgend jaar zeker terug, en ook het uitstekende a-capellakoort uit Vaals zien we in de toekomst graag weer verschijnen!

Rommelmarkt

Wij als lokale groep ATD Vierde Wereld Zuid-Limburg staan op zondag **3 december** van 10.00 tot 16.00 uur op de rommelmarkt in de Caumerbron, Corisbergweg 197 te Heerlerbaan.

Wij verkopen tweede handsspullen en zelfgemaakte dingen voor de kerst, zoals kerstkaarten, kerstkaarten en beeldjes, kleine kerstkribbe en nog meer. We hopen dat u ons komt bezoeken.

Rechtvaardigheid

Mensen die in armoede moeten leven.
Zij die op straat leven, geen bestaansrecht.
DAT is niet rechtvaardig.

Zij die zo lijden door dit onrecht!!
Die onzekerheid, alles behalve een normaal leven.
Dat is niet rechtvaardig.

Het is vernederend om te moeten bedelen voor ons recht.
Wij willen zekerheid, gelijkwaardigheid.
Wij willen rechtvaardigheid.

Zie ons als mens, als gelijk persoon.
Behandel ons met respect, dat is ons recht.
Armoede is onrecht, het is niet eerlijk.
Dat is niet rechtvaardig.

Wij als mensen willen een saamhorige, rechtvaardige
samenleving.
Waar iedereen gelijk is.

DAN spreken we pas van rechtvaardigheid...

Jozé Kersten

*Versiering
kerk*

De synode in Rome

De eerste bijeenkomst van de synode van bisschoppen in Rome is voorbij. Veel mensen vragen: wat is er besloten, en als ze horen dat er niets besloten is, zijn ze teleurgesteld, of ze vinden het maar raar. Maar er kan nog helemaal niets besloten zijn omdat er in oktober 2024 een tweede sessie van de synode volgt. De synode is niet afgesloten. Maar, ook volgend jaar zullen er geen besluiten komen! Dat is iets

waaraan we niet gewend zijn in een tijd waarin voortdurend besluiten moeten worden genomen en actiepunten afgeinkt. Waarom is er dan een synode gehouden als er geen besluiten worden genomen? Nou, ten eerste, als er besluiten worden genomen, is het altijd zo dat de ene partij er met de buit vandoor gaat en de ander er beteuterd bij staat te kij-

ken. Je zit dan in de modus van winnaar – verliezer. Dat is precies wat de paus wilde voorkomen. En daarnaast hoopt de paus dat er door een open sfeer van naar elkaar luisteren iets nieuws in de Kerk ontstaat en groeit dat, wellicht als de synode allang vergeten is, belangrijker zal blijken te zijn voor de toekomst van de Kerk dan alle besluiten waarvan veel mensen nu hopen dat ze al dan niet genomen zouden worden. Echte toekomst komt niet door besluiten maar door ruimte die je creëert voor iets nieuws.

Timothy Radcliffe, voormalig hoofd van de Dominicaanse orde en een populaire theoloog en spiritueel auteur, zei het zo: de synode was niet bedoeld om een veldslag te winnen maar om een boompje te planten.

Ted Hoogenboom, de afgevaardigde van de Nederlandse bisschoppen in Rome, noemde in een persgesprek op 27 oktober de synode een "onomkeerbare beweging". Er waren thema's op tafel gekomen, vanuit de hele wereld, niet alleen Europa, die hij niet had verwacht. Hij zei dat de clericale gezagsuitoefening van gewijde ambtsdragers een probleem in de kerk in veel landen is. Andere thema's: de noodzaak van vorming – van gedoopten én van ambtsdragers, een kritischere selectie bij toelating tot de priesteropleiding. De verhouding van geloof en cultuur in niet-Europese landen. Wat als volgens een eeuwenoud gebruik een vrouw meerdere mannen heeft, en zich toch door en door katholiek voelt? De Kerk is door kolonialisering naar andere wereldden gebracht. "We zijn nog steeds bezig", aldus een Indonesische bisschop, "om de Kerk van ons te maken". De positie van de vrouw.

En: de Kerk vergrijst, niet alleen in Nederland, maar wereldwijd. Veel mensen rouwen over wat er niet meer is, of wat er nu nog is maar straks niet meer zal zijn. In Nederland zijn pastorale raden in parochies afgeschaft, in veel andere landen zijn ze in opkomst. Maar hoe vind je in Nederland nog genoeg mensen die zitting willen nemen in zo'n raad? Over al die thema's zal het volgend jaar zeker weer gaan, zo verwacht Hoogenboom.

Rob Pauls

Zondagochtend, een dilemma uitgebeend...

Zondagmorgen 10.00 uur. Buiten schijnt een vriendelijk ochtendzonnetje. Mooi dus om te voet naar Andreas te gaan. Wij hadden twee zondagen moeten overslaan, maar nu stonden we in de startblokken, de hand al aan de deurknop met een laatste controle achterom: *of je alle lampen hebt uitgedaan? Ja natuurlijk!* Dan huppakee, onze wandeling naar Andreas gaat beginnen. Had je gedacht! TRING, TRING, TRING, iemand stond hevig op onze deurbel te pompen... Daar moest een dringende boodschap achter zitten! Benieuwd maakten we open en... daar stond, of liever daar spróng ons jongste kleinkind. Een en al enthousiasme: *Gaan jullie mee ijs eten, pappa trakteert!. O sorry, ik moest eerst vragen of jullie goed geslapen hebben. Nou, gaan jullie mee?* We stonden twee seconden schutterig, perplex. Dat ijsjes eten staat in onze familie permanent hoog op de prioriteitenlijst, en nu werden we in een split second klem gezet zoals de Engelsen het zeggen: *between the devil and the deep blue sea*.

The devil: *wat mis je nou echt als je niet naar de kerk gaat?* Nou, dat lijkt nogal wie-des: dan missen we precies dat wat we zondags zo waar-deren: een wijdsigvol samenzijn met gelijkgestemden, aansprekende

gebedsteksten en inspirerende overwegingen. En niet te vergeten de inzet van tientallen vrijwilligers die de kerkdienst overeind zetten en die de ziel van de Andreas zijn. Jaja natuurlijk. Wacht even: *ontmoe-ten?*, kan dat ook niet in de ijssalon en langs het hockeyveld. Toch? Pfff...!

Omdat in dit dilemma veel meer schuilt dan we in een paar seconden kunnen bedenken, gaan we het op zondagochtenden ná de diensten

aan u, kerkbezoekers, voorleggen, iedere zondag aan een of twee aanwezigen: *waarom kwam u naar de kerk, wat dacht u te vinden, en heeft u iets gevonden...* Uw antwoorden worden journalistiek verwerkt en na enkele weken hier gepubliceerd, zonder bronvermelding. Dat is zeker. Tot in Andreas!

Wil Pecasse

Interview met Ada Hagreis

Deze keer een interview met een betrokken lid vanuit de oecumene: Ada Hagreis. Zij is zeer actief verbonden met de PKN-gemeente Parkstad en als zodanig al vanaf den beginne lid van onze oecumenische werkgroep. Tijd om haar ook in ons parochieblad eens voor te stellen.

Zij is geboren in een streng hervormd gezin, in een dorp aan de Lek, waar de verschillen tussen gereformeerd en hervormd zorgden voor tweespalt. Nadat het gezin naar Eindhoven verhuisde (i.v.m. werk van vader), kwamen zij in een katholieke omgeving terecht.

Ondanks dat er wel aparte kerken en scholen waren voor katholieken en protestanten, ontdekte zij toch dat er thuis meer ruimte kwam in geloofsdelen.

Terwijl haar vader actief was als diaken en kerkvoogd, bleef hij zich ook verdiepen en ontwikkelen in theologie. Daar heeft Ada veel van geleerd. Ook zij is altijd heel leergierig geweest en gebleven. Toen zij na haar huwelijk met Henk – en na vele omzwervingen – in Eindhoven zijn gaan wonen, werd Ada actief lid van een soort buurtkerk en van een gespreksgroep voor jongvolwassenen, waar men veel vrijer was om ook vragen te stellen en twijfels te uiten. Ook na haar verhuizing naar Landgraaf bleef zij actief in gesprekskringen en zondags-schoolwerk.

In haar gemeente De Ark werd ze nog actiever: naast ouderling-zijn, de oecumene en het kerkblad, was met name het vluchtelingenwerk zeer bepalend voor de manier waarop ze nu in het leven staat. Dat begon met de ontmoeting met de Congolese theologiestudent Damien Pakassa. Voor hem en de andere Franstalige vluchtelingen werd er door de protestantse en rk-kerken vrijwel niets gedaan, en de taalbarrière bleek een extra groot probleem. Dankzij haar talenkennis (zij heeft Frans gestudeerd) en haar pastorale betrokkenheid werd Ada

naar voren geschoven en heeft zij zich met hart en ziel in dit vluchtelingenwerk gestort. Samen met haar man Henk, die haar daarin helemaal steunde. Het waren zeer intensieve én mooie jaren, met veel tweetalige diensten, geld inzamelen, sponsors zoeken en allerlei voorkomende problemen oplossen.

Later hebben Ada en Henk nog vier jaar een nichtje van Damien in huis gehad om haar hier te laten studeren als bejaardenverzorgster; uiteindelijk hebben zij voor haar ook verblijfsvergunning weten te verkrijgen. Inmiddels is zij getrouwd, heeft drie grote zonen en werkt in een verzorgingshuis. Zij is voor Ada en Henk een echte dochter geworden. En hun eigen kinderen (een dochter en een zoon) zien haar als hun zus.

De oecumenische stichting GAAV (Geestelijke Aandacht voor Afrikaanse – later Alle – Vluchtelingen) waarin zij participeerde, heeft 25 jaar bestaan en voor ruim 75 vluchtelingen veel kunnen betekenen. Daarna is er voor Ada meer persoonlijke bekommernis met mensen (vluchtelingen, asielzoekers) die op haar pad komen.

Ook in de oecumene hebben we samen goed kunnen optrekken inzake vluchtelingen, bijv. bij de stichting Rapunzel. We herinneren ons beiden ook nog de tochten naar de Bethelkerk in Den Haag, waar men vanuit het hele land kwam helpen om dag en nacht vieringen te houden en zo de vluchtelingen voor uitzetten te behoeden.

De grote aandacht van Ada voor oecumene stamt uit de tijd in Eindhoven, waar al oecumenische vieringen waren onder bisschop Beckers. Daar leerde ze: als je elkaar leert kennen en respecteren, zie je dat je samen

een 'christelijk baken' in de samenleving kunt zijn. Na haar verhuizing naar Limburg (in 1985) bleek hier de oecumene nog nauwelijks te bestaan. De Dodenherdenking in Landgraaf werd een keerpunt toen deze vanuit de burgerlijke gemeente een oecumenisch karakter moest gaan krijgen. Ada raakte daarbij betrokken, omdat in Landgraaf op drie plekken de doden van de Tweede Wereldoorlog worden herdacht – en er maar één predikant was/is om daarbij aanwezig te zijn.

In de Parkstadgemeente worden overigens vaak gemeenteleden ingeschakeld om officiële taken uit te voeren die vroeger alleen door

predikanten werden gedaan. Het mooie is dat dit ook in de Andreas gebeurt, heel bijzonder dat we elkaar alle ruimte bieden om inhoudelijk vorm te geven aan gezamenlijke vieringen. De voorbereidingen daarop ervaart Ada altijd als zeer inspirerend. We bewaren ook mooie herinneringen aan de oecumenische pelgrimstochten naar Taizé o.l.v. ds. Agnes Hana. Maar vooral het samen optrekken inzake diaconale projecten van de Andreas en De Ark, de

gezamenlijke vieringen in januari en september en de intensieve betrokkenheid bij de Aswoensdagviering zijn fijne herinneringen. Oecumene is immers de essentie van het evangelie vormgeven en in praktijk brengen. Of anders gezegd: het *vieren* van de dingen die je *samen* kunt doen.

Er is nog veel onbeschreven gebleven van ons lange, maar fijne gesprek samen, maar een bezige bij als Ada is in elk geval niet onopgemerkt gebleven in onze Andreasingemeenschap.

Dank je wel, Ada, voor dit gesprek.

Nan Paffen

AGENDA

Iedere woensdag

13.30-16.00 uur: ATD Vierde wereld

Iedere woensdag

12.00-13.00 uur: bezinning over het evangelie van de dag

15 november – 16 januari

expositie Riet Peters

Vrijdag 17 november

13.30 uur: lezing Eenzaamheid
Klooster Wittem

Zondag 19 november

13.30 uur: herfst- en gezinswandeling
Vertrek vanaf St. Josephkerk

Zondag 3 december

10.00-16.00 uur: rommelmarkt
Caumerbron, Corisbergweg 197
verkoopstand ATD Vierde Wereld

Zondag 10 december

verkoop kerstartikelen Wereldwinkel

14.30 uur: winter-adventsconcert
Vocalgroup Magan

Woensdag 13 december

19.30 uur: lezing Joep de Jong

COLOFON

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreasparochie

Gastvrouw aanwezig di. t/m vr.
van 10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team

Diaconaal werker Rob Pauls:
043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Voor uitvaarten
Eline Claassens: 06 - 25 36 41 85

Pastor Geert Bles:
043 - 855 20 20

Parochiebestuur

Vicevoorzitter
Karin van Doormaal:
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778
t.n.v. Parochie H. Andreas

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Karin van Doormaal
Rob Pauls
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 11 december. Intenties en kopij voor 16 december t/m 14 januari graag uiterlijk **27 november** opgeven.

VIERINGEN

18 november – 10 december

Zaterdag 18 november

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 19 november

10.30 uur: woord- en communieviering
Koor: Cantorgroep
Gebed voor Leen Adriaanssen (jaardienst) en voor Mia Lecoeur-Odekerken

Zaterdag 25 november

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 26 november

10.30 uur: woord- en communieviering
Gebed voor Harrie Hermans en Anna Junggebur

12.00 uur: doop Chloë Klaver

Vrijdag 1 december

10.30 uur: eerstevrijdagviering

Zaterdag 2 december

18.00 uur: woord- en communieviering

Eerste zondag van de Advent

Zondag 3 december

10.30 uur: eucharistieviering
Gebed voor Raymond America en Anna Junggebur

Zaterdag 9 december

18.00 uur: woord- en communieviering

18.00 uur: vormselviering
St. Martinuskerk, Welten

Tweede zondag van de Advent

Zondag 10 december

10.30 uur: woord- en communieviering
Koor: Sound of Peace and Freedom
Gebed voor Mia Lecoeur-Odekerken